

[Justitsministeren]

siden af de regler om mindretalsbeskyttelse, som vi jo har i grundlovens § 42 om folkeafstemninger og § 41, stk. 3, om udskydelse af tredjebehandlingen af lovforslag i mindst 12 søgnedage.

SF's forslag rejser også et spørgsmål om lovvurderingsrådets sammensætning. Ved sammensætningen af rådet må det efter min opfattelse påses, at medlemmerne repræsenterer forskellige dele af de juridiske discipliner dels for at sikre en høj faglig standard i rådets udtalelser og dels for at undgå, at sagsbehandlingstiden bliver for lang. Det er efter min mening et spørgsmål, om en sådan bred sammensætning er mulig inden for de rammer, der er lagt op til i SF's forslag.

Som bekendt har Højesterets præsident givet udtryk for, at inddragelsen af repræsentanter for domstolene i et lovvurderingsråd vil adskille sig fra den bistand, som domstolene indtil nu har ydet gennem dommeres deltagelse i det lovforberedende arbejde, og at det vil ske på en måde, som ikke vil være i overensstemmelse med den opfattelse vedrørende opgavefordelingen mellem lovgivningsmagten og domstolene, som hidtil har været almindeligt accepteret.

Jeg kan i øvrigt ikke frigøre mig fra det indtryk, at SF forventer en klar og entydig udtalelse fra det påtænkte lovvurderingsråd. Sådan tror jeg ikke at det vil gå i praksis. Jeg går ud fra, at rådet skal afgive en redegørelse for samtlige de spørgsmål, der har været drøftet i rådet, og at medlemmerne, hvis de ikke er enige i flertallets udtalelse, skal have adgang til at afgive dissens. Jeg tror derfor, vi må forvente, at rådet i en række tilfælde vil give udtryk for forskellige opfattelser af de retlige spørgsmål, der rejses, på samme måde som vi så det, dengang vi indhentede udtalelser om visse lovforslag fra universiteternes juridiske fakulteter.

Alt i alt synes jeg, at forslaget kan give anledning til ikke uvæsentlige spørgsmål og betæneligheder. Hvorledes, kan man spørge, havde forslagsstillerne tænkt sig at et lovvurderingsråd skulle behandle hastesager? Skal der til reglerne om et sådant råds arbejde være knyttet formelle regler for, hvem der kan spørge rådet? Det er også et spørgsmål, der må søges afklaret. Og er der en svarpligt for rådet på ethvert spørgsmål? Skal rådet også behandle eksempelvis forslag til finanslov? Skal større

lovforslag oversomre, mens rådet foretager sine overvejelser? Og hertil kommer spørgsmålet om mindretalsbeskyttelse, som jeg allerede har været inde på.

Således må jeg sige, at der er en række både principielle og praktiske spørgsmål, som jeg mener at man må overveje nøje, inden man gennemfører en så vigtig nydannelse, som der lægges op til med SF's forslag.

Ole Espersen (S):

Forslaget er forhåbentlig eller formentlig indledningen til en drøftelse af det vigtige emne, som SF tager op, om en bedre lovforberedelse, men bør også tages som påbegyndelsen af en debat om kontrolmulighederne fra Folketingets side i det hele taget og ikke blot i forbindelse med en lovvurdering. Efter vores opfattelse bør det i hvert fald være sådan.

Jeg tror, at forslaget måske har fået et lidt for snævert sigte, fordi man har baseret det på noget så konkret som den dårlige forelæggelse, der blev præsteret i forbindelse med to love, nemlig en ændring af retsplejeloven og kreditloven. Det er klart, at det, der foregik dengang, var utilfredsstillende, men hvis man baserer et forslag alene på to enkelttilfælde, risikerer man selvfølgelig, at man gør sigtet for snævert, og det synes vi måske nok er blevet resultatet.

Foruden til disse to love henviser SF til, at justitsministerens besvarelse af en række spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg i forbindelse med tamilsagen har afsløret et indlysende behov for at kunne støtte sig til Tingets egen sagkundskab. Jeg kan ikke rigtig se, at der er nogen umiddelbar forbindelse mellem tamilsagen og muligt forkerte svar og det lovvurderingsråd, der er tale om her.

Jeg synes også, at man måske er for opgivende, når det drejer sig om forventningerne til administrationen. Det kan måske i enkelttilfælde, som man så kan udsondre, være rimeligt at lade lovvurderingsrådet udtale sig om forslagernes retlige og administrative konsekvenser, men generelt må vi forlange, at regeringen sørger for, at de retlige og administrative konsekvenser af ethvert lovforslag er sobert og upartisk belyst. Hvis vi ikke som altovervejende hovedregel kan gå ud fra det, vil der blive tale om, at vi skal påtage os en helt ny og ganske omfattende opgave, således som justitsministeren også nævnte det.